
Betænkning afgivet af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik den 0. november 2008

1. udkast

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven

(Effektivisering og smidiggørelse af adgangen til forretningsvisum og besøgsvisum)

[af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 8. oktober 2008 og var til 1. behandling den 21. oktober 2008. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Integrationsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 2 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og integrationsministeren sendte den 5. september 2008 dette udkast til udvalget, jf. UUI alm. del - bilag 176. Den 9. oktober 2008 sendte integrationsministeren de indkomne høringssvar og den 16. oktober 2008 et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 15 spørgsmål til integrationsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

1 af udvalgets spørgsmål og integrationsministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

◇

Liberal Alliance, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.[Der gøres opmærksom på, at et flertal eller et mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemning i Folketingssalen.]

Anders Broholm (V) Karen Ellemann (V) Eyvind Vesselbo (V) Troels Christensen (V)
Peter Skaarup (DF) Karin Storgaard (DF) Jesper Langballe (DF) Helle Sjelle (KF)
Vivi Kier (KF) Henrik Dam Kristensen (S) Anne-Marie Meldgaard (S) Ole Hækkerup (S)
Kenneth F. Christensen (S) Astrid Krag (SF) nfm. Eigil Andersen (SF)
Morten Østergaard (RV) Johanne Schmidt-Nielsen (EL)

Liberal Alliance, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	3
Socialdemokratiet (S)	45	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Dansk Folkeparti (DF)	25	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	23	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	17	Sambandsflokkurin (SP)	1
Det Radikale Venstre (RV)	9	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	2
Enhedslisten (EL)	4		

Oversigt over bilag vedrørende L 10

Bilagsnr.	Titel
1	Hørings svar, fra integrationsministeren
2	Høringsnotat, fra integrationsministeren
3	Udkast til tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
4	Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 10

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om, hvad der ligger til grund for, at forhåndsgodkendelse af forretningsvisum til virksomheder ikke skal ind i selve lovteksten, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om ministeren vil være indstillet på at imødekomme Danmarks Rejsebureau Forenings ønske om, at de danske repræsentationer på linje med andre Schengen-lande også bemyndiges til at give afslag på visum, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm. om at andre EU-landes repræsentationer kan udstede visum og have afslagskompetence i lande, hvor Danmark ikke er repræsenteret, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
4	Spm. om at se nærmere på om landegruppeinddelingen, som danner grundlag for om en visumansøger kan meddeles turistvisum, fungerer hensigtsmæssigt, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm. om at indvolvere Danmarks Rejsebureau Forening i høringer, hvor det måtte være relevant for det område, som foreningen beskæftiger sig med, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
6	Spm. om at ministeren bedes redegøre for om de generelle bemærkninger afsnit 1, sidste afsnit (side 4) skal forstås således, at lempelsen ikke omfatter personer, der måtte misbruge visumopholdet til at søge asyl, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
7	Spm. om lempelserne kun har betydning i tilfælde, hvor der alligevel ville være blevet givet en opholdstilladelse, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
8	Spm. om det er ministerens vurdering, at lovforslaget vil skabe incitamenter til øget indvandring og reelt medfører øget indvandring, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
9	Spm. om de væsentligste forskelle på dansk visumpraksis og praksis i andre Schengen-lande, herunder særskilt Sverige og Norge, for så vidt angår visum til hhv. turisme, erhvervsbesøg eller private besøg, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå

- 10 Spm. om der findes andre Schengen-lande, der, som Danmark, har en landeopdeling med asyl- og immigrationslande, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
- 11 Spm. om det relative tab den danske turistbranche lider i forhold til konkurrenter i andre nordiske lande, som følge af komparativt ringere forretningsvilkår i relation til visum til turister fra asyl- og immigrationslande, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
- 12 Spm. om en kommentar til kritikken som Danmarks Rejsebureau Forening rejser af afsnit 2.6, som ikke er omtalt i høringsnotat, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
- 13 Spm. om teknisk bistand til et ændringsforslag, der indretter visumreglerne, så borgere i Asyl- og Immigrationslande har samme adgang til turistvisum til Danmark som i Sverige, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
- 14 Spm. om ministeren bedes oplyse, om besøgende fra nogle lande vil være undtaget fra bona fide visum under forhåndsgodkendelsesordningen, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
- 15 Spm. om ministeren kan kommentere den kritik, som er rejst af Danmarks Rejsebureau Forening af afsnit 2.6., jf. L 10 - svar på spm. 4, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå

Et af udvalgets spørgsmål til integrationsministeren og dennes svar herpå.

Spørgsmålet og integrationsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra RV.

Spørgsmål 9:

Ministerens bedes oplyse de væsentligste forskelle på dansk visumpraksis og praksis i andre Schengen-lande, herunder særskilt i Sverige og Norge, for så vidt angår visum til hhv. turisme, erhvervsbesøg eller private besøg.

Svar:

Når Schengenlandene behandler ansøgninger om visum, behandles ansøgningerne grundlæggende efter ens regler, de fælles Schengenregler. Schengenlandene skal således påse, at en ansøger ikke anses som en risiko i forhold til bekæmpelsen af illegal indvandring, og at ansøgeren ikke er til fare for medlemsstaternes offentlige orden og interne sikkerhed. Spillerummet inden for disse rammer udfyldes til dels af fælles Schengenregler, dels af medlemslandenes egen praksis for udstedelse af visa.

Integrationsministeriet har til brug for den undersøgelse af landegruppeinddelingens hensigtsmæssighed, der er omtalt i besvarelse af spørgsmål nr. 4, tidligere indhentet oplysninger om visumpraksis fra Belgien, Finland, Nederlandene, Norge, Sverige og Tyskland, som er de Schengenlande, som Danmark normalt sammenligner sig med.

Alle de adspurgte lande – undtagen Finland – udarbejder nationale retningslinjer for visumsagsbehandling. Retningslinjerne udarbejdes som udgangspunkt af udlændingemyndighederne.

Alle landene udsteder generelle retningslinjer, og som supplement hertil udsteder visse af landene også landespecifikke instrukser. Norge udsteder endvidere emnespecifikke instrukser.

De generelle retningslinjer i de nævnte lande beskriver forskellige dele af visumreglerne, herunder både EU-reglerne og de nationale regler, henviser til Schengensamarbejdet, og beskriver kriterierne for vurderingen af visumsager. De landespecifikke instrukser indeholder oplysninger om de særlige forhold, der gør sig gældende i det pågældende land og om konsekvensen i forhold til behandlingen af særlige typer visumsager.

Visse landes repræsentationer, herunder Sveriges, behandler visumansøgninger fra alle nationaliteter, uanset om visumansøgeren har bopæl eller ikke i det land, hvorfra der søges om visum, hvorimod andre lande arbejder ud fra et udgangspunkt om, at visumansøger skal have bopæl i det pågældende land eller inden for det geografiske område, som ambassaden dækker. Der opereres dog med visse undtagelser til dette krav. Norge kræver som udgangspunkt, at ansøgeren skal kunne dokumentere lovligt ophold i det land, hvorfra den pågældende søger om visum.

Alle seks adspurgte lande tillader ifølge deres visumpraksis, at der – udover til bona fide personer (personer der er kendte af ambassaden) – udstedes visum med henblik på turisme til statsborgere fra alle visumpligtige tredjelande. Der tages dog i alle tilfælde højde for, hvilket tredjeland visumansøgeren kommer fra – det vil sige, at udstedelse af turistvisum kan begrænses på baggrund af en vurdering af den konkrete indvandringsrisiko.

De samme hensyn tages i dansk praksis, idet man med landegruppeinddelingen ikke har til hensigt helt at nægte visumansøgere at få et visum, men alene at klargøre, at indvandringsrisikoen for visse tredjelande er større end for andre. Det bemærkes, at landegruppeinddelingen ikke gælder i forhold til sager, der afgøres direkte på de danske repræsentationer, og heller ikke i forhold til vi-

sumansøgninger med henblik på forretningsbesøg og deltagelse i kulturelle arrangementer. Det bemærkes endvidere, at landegruppeinddelingen alene har vejledende karakter, og at der således altid efter en konkret vurdering kan meddeles visum, uanset at den pågældende visumansøger ikke er omfattet af den persongruppe, der i henhold til landegruppeinddelingen som udgangspunkt kan meddeles visum.

En nærmere uddybning af forskellene på dansk visumpraksis og andre Schengenlandes ville kræve en omfattende analyse og et meget detaljeret arbejde, fordi forskellene i realiteten vurderes at være så små, at der er tale om nuancer. Nuancerne vurderes primært at ligge i de forskellige arbejdsmetoder, der anvendes, mens de materielle hensyn i forhold til indvandringsrisiko og sikkerhedsrisiko er de samme i medfør af Schengenreglerne.